

ufuldkomne her som andet Steds; men jeg siger, at det er lykkedes Mangfoldige, og de stræbe Allesammen derefter. Vor Uddannelse, vore tekniske Hjælpe midler og vor Kundskab til Smørtilvirkningen er saadan nu, at hvis et Fælles- eller Andelsmeieri nu ikke kommer med, er det dets egen Skyld, saa er det, fordi det ikke staffer sig den fornødne Hjælp eller fornødne Dygtighed. Det kan siges, at vi før havde en Klasse, som nød mere Tillid, som var absolut Nr. 1; men nu er baade Herregaardsmør og Smør fra Fælles- og Andelsmeierierne gaaet ind i en fælles Klasse, som er Nummer Et og gaar til England som saadan. Altsaa det Skjel, som det ærede Medlem gjør, kan ikke i Sandhed gjøres; det er fuldstændig uberettiget og stemmer ikke med de faktiske Forhold. Jeg skal dog et Øieblik ogsaa dvæle ved det andet Punkt, som det ærede Medlem nævned, og det er, hvad den engelske Kjøbmand gjør. Det ærede Medlem mener, at den engelske Kjøbmand kjøber Smørret, hvor han kan faae det, og forudsætter, at den engelske Kjøbmand har Leilighed til at prøve det, forinden han kjøber det. Men saaledes er Handelsforholdet mellem England og Danmark ingeniunde. Forholdet er for en stor Del et Tillidsforhold, og derfor er det, at Tilliden skal styrkes og ikke svækkes. Det ærede Medlem for Søbjerg (Bluhme) sagde: Lad os endelig være fri for at sende Smørret i Konsignation og pr. Kommission til Engländerne. Lad os blive ved at sælge til Kjøbmændene her, som vi kjende, og om hvem vi vide, at de ere reelle. Det kan kun ske, naar Tillidsforholdet mellem danske og engelske Kjøbmænd bevares, saa at det ærede Medlem, eller hvem det nu er, kan sende et helt eller halvt Aars Produktion, og det saa paa Grund af dette Tillidsforhold modtages med Tillid. Jeg siger ikke, at Kjøbmændene i England ikke kunne anvende nogen Kritik for at prøve Varerne; men det, som det kommer an paa ved Handelens Afsluttelse, er navnlig Tillidsforholdet. Jeg er ikke inde i, hvorledes Detailhandelen i England stiller sig; det kan man ikke følge. Men saaledes er den dansk-engelske Smørhandel, og netop derfor er der Trang til at værne om dette Forhold, og det gjør man kun ved at give det danske Smør en fremragende Position ved at sige: I kunne have Tillid

der til, fordi der i Danmark ikke laves Kunstsmør, der præsenteres som Smør. Det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Bjosten) sagde, at det danske Smør konkurrerede i England med det danske Kunstsmør. Nei, det danske Smør konkurrerer i England med Alverdens Smør og med Alverdens Kunstsmør, og netop derfor er det nødvendigt, at man giver det en Stilling, som det kan være tjent med. Det vilde være uforvarligt, om man ikke tog et saadant Standpunkt. Jeg vedkjender mig ikke, hvad det ærede Medlem antydede før, at det var kun som Landmand, jeg talte. Det er ikke saa. Jeg taler ikke som Landmand, men som Minister, paa Regjeringens Vegne. Men paa den anden Side siger jeg, at man maa have Die for og skal have Die for den Plads, som Landbruget indtager her i Landet, og det er af Bigtighed at værne om den hypperste og bedste Produktion, vi have, den eneste, vi have paa det økonomiske Omraade, som virkelig er toneangivende udenfor Danmark. Derfor siger jeg: Lad de smaa Bestyringer fare, og lad os se at finde en passende Ordning, inden man modsætter sig disse Bestemmelser; og i hvert Fald maa man ikke ordne Forholdet saaledes, at Tilliden til vor bedste Produktion mistes. Hvorledes vi skulle ordne Forholdene i Indlandet, derom skal jeg være villig til at forhandle mere indgaaende med de ærede Medlemmer; det er ikke værd, at vi binde os paa dette Punkt. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Bjørnbak) var ogsaa inde paa de store Klager over det agrariske Spørgsmaal, over, at man ikke gjorde Noget for Landbruget. men opfandt Theorier, i Kraft af hvilke man kunde sige Nei. Jeg tror nok, det er en stor Overdrivelse. Jeg tror ikke, det ærede Medlem sigtede til saadanne Ting, som bleve nævnte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. F. Larsen), den Gang det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds udtalte, at man ikke havde lovgivet om, eller at Lovgivningen ikke havde bestjæftiget sig med Landbosforholdene. Jeg opfatter ikke Uttringen saaledes, og opfattet saaledes vilde den ogsaa have været ganske absurd. Jeg tror, at det ærede Medlem sigtede til, hvad man gjør paa Bevillingsomraadet for Landbruget, og jeg har oftere taget Ordet i denne Sal, blandt Andet som